

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1504).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 985 flg.)

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Endsønt den gældende Lov om Ferskvandsfiskeri ikke er ældre end fra 1898, har der dog vist sig adskillige Mangler ved den, som det er ønskeligt at faa afhjulpne. Det, der har bevirket, at Loven ikke længere tilfredsstiller, er sikkert den stærke Udvikling, som Ferskvandsfiskeriet er undergaaet i de senere Aar, og det maa jo være Lovgivningsmagtens Opgave i saa stort et Omfang som muligt at bidrage til, at denne Udvikling kan fortsættes. Det Lovforslag, der her foreligger, er udarbejdet efter Forhandling med „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, og jeg har søgt saa vidt som muligt at imødekomme de Ønsker, der ere fremsatte fra denne Forenings Side. Under Forhandlingerne i det andet Ting er der vedtaget enkelte Ændringer, af hvilke nogle dog ere af mindre Betydning. Der er kun en enkelt Ændring, som jeg maa tillægge større Betydning, og som jeg derfor skal henlede Opmærksomheden paa. Denne Ændring gaar ud paa, at enhver Grund-

ejer, som ikke er i Besiddelse af Fiske retten udfor sin Grund, skal være berettiget til at forlange den afløst. Nu er det jo saaledes, at Afløsning af Rettigheder i mange Tilfælde kan ske uden større Vanskelighed, og dette gælder navnlig, hvor Talen er om et bestemt Arbejde, og hvor Grænsen for det, der skal afløses, derfor er let at trække. Her staa vi imidlertid overfor en Afløsning, som vistnok vil medføre adskillige Vanskeligheder, idet det i mange Tilfælde ikke vil være let at trække den rette Grænse, der jo her i bogstavelig Forstand er flydende. Jeg er heller ikke saa ganske sikker paa, at Bestemmelsen i alle Tilfælde vil bidrage til Fremme af Ferskvandsfiskeriets Udvikling, men paa den anden Side maa det jo erkendes, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde naa en fornuftig og forsvarlig Ordning ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal, og Bestemmelsen falder jo fuldstændig i Traad med Lovforslagets Grundtanke, nemlig den, at Fiskeretten skal tilhøre den tilstødende Grundejer. Jeg ser, som sagt, meget vel, at den vil kunne medføre adskillige Vanskeligheder, men jeg tror dog ikke, at disse Vanskeligheder ere større, end at de maa kunne overvindes. Jeg vil derfor gerne bede det høje Tings Medlemmer se med Velvillie paa den paagældende Bestemmelse saavel som paa Lovforslaget i dets Helhed, hvilket jeg med disse faa Ord skal tillade mig at anbefale paa det bedste.

la Cour: Dette Lovforslag, der er oversendt fra det andet Ting og er indbragt der af den højtærede Landbrugsminister, har visse Fortrin fremfor den nu bestaaende Lov. Navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at § 5 sikrer de fiskeriberettigede mod Ulemper, som kunne opstaa ved, at der ledes giftigt eller daarligt Vand fra Fabrikker ud i det Vandløb, hvor Fiskene opholde sig. Desuden anser jeg det for en stor Fordel, at det giver den Mand, der har en Ret til et Vand — enten han nu kunstigt har udgravet det til Fiskevand eller paa anden Maade er Besidder af det —, en vis Myndighed og en vis Bestemmelsesret over, hvorledes han vil drive Fiskeriet. Dog kan jeg ikke sige andet, end at der i det andet Ting er indsat en Ændring, som lidt betager en den Glæde, man kunde have af den paagældende Bestemmelse, idet det hedder, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at inddrage under Loven Moser, Grøfter og lave Enge,